

5088

ACC. N:R.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
—*—

Landskap: Blekinge

Upptecknat av: Kai Jelmquist

Härad: Hedselstam

Adress: Kalmrö

Socken: Lerinoboda

Berättat av: Josef Persson

Uppteckningsår: 1936

Född år ^{onkna} 1885 i LerinobodaUppteckningen rör "Lövhästningen" i Lerinoboda

6 blad

Skriv endast på denna sida!

Något om "löskoistningen" i Keringsboda.

1

"Löskoistningen" eller "lövskostningen" är ett gammalt bruk som numera nästan är bortglömt. I. o. s. häruppe i skogsbygden, där det är svårt att få höst att räcka till hela vintern,

finns det skov i strö utströ-
ming fastän det inte har
så stor betydelse som för
då man hade mer förenat
än nu och gick "man ur hu-
se" för att "koista" en vecka
eller mer. Nu är man ute
3 eller 4 dagar och arbetet
ligger inte mer än ett par man i anspän-
ning. Olika slag träd användas till olika djur.
Så har man björk till fjärr, ask till korna,

Skriv endast på denna sida!

asp till hästarna, lönn till alla, men mest till
korna, och gran till gästerna. Men hästarna

a.

Lövhäst, träd i Ängelhuset

b.

Lövhäst, träd i Skallubor

kan äta både asp och ask,
korna däremot endast ask,
smedan bladkroppen på
asp är alldeles för hård-
smält för dem. Hästarna
krossa den i munnen, varför
den ej kan göra dem någon
skada. Man berättar
også kära till vart för och
en kära ask och för asp
dagligen till var häst.
Ask och asp anses ha samma
näringvärde för djuren som
hö och utfodringen av "liv-
kärnan" börjar ske för

Skriv endast på denna sida!

a

b

c

Tallträd med kärva.
helt frädet.

Jarew i
mitten av
november
och de ant.
ra djuren
i mitten
av oktober.

Man

kan förfara på olika sätt
vid "löshöstringsen". Anting-
en kan man "stjupa" eller
"hunka" hiden d. v. s.
Man hugger av toppar-
na och kvistarna på stam-
men eller också "kvistar"
man dem d. v. s. hugger ned
dem av intet så mycket bager

att "krista" lönnar och askar emedan dessa
betraktas som "prydnadsträd" som att "krista"

a

Trädet hugges...

b.

... och sågas

björkar och aspar men
bruket säclar vid olika gås-
dar. Mellan var "kam-
ling" är tre, fyra eller fem år,
från att trädet skola hinna växa
ut igen. Vid "kristningen"
användes stummen och de grö-
re kristarna till bränsle,
det finaste säljes och det
sämre eldes med hemma.

"Kris-
tingen" tillgår så att först
hugges trädet ned med en
gås eller sågas med en
stöksåg (bara på storleken)

Skriv endast på denna sida!

a.

Risbit

b.

Fällas här.

Sist, utom naturligtvis att trädet ej fälls.

Skriv endast på denna sida!

och därefter kristas grenarna av med en "risbit", ett verktyg, som är gjort av en gammal lis. Efter helt enkelt bryter man av grenarna på asken, emellan de här är mycket spröda. Därefter bindas grenarna loss till kävar med smidiga björkvir. ja och läggas eller sätts upp längs trädstammen, att förta ungefär 5 eller 6 dagar, vändes de försas hem. "Hamlingen" tillgås på samma sätt, utom naturligtvis att trädet ej fälls.

Vid fälles träd.